

cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (turpmāk tekstā — “pamatregula”) neizvērtēt apelācijas sūdzības iesniedzējas pieteikumu par sabiedrības, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa (turpmāk tekstā — “TES”) un individuālas pieejas (turpmāk tekstā — “IP”) noteikšanu un neveikt šo noteikšanu.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz to, vai apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz aizstāvību ir tikušas pārkāptas saistībā ar pieļauto pamatregulas 20. panta 5. punkta pārkāpumu.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 5. oktobra Regula (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV L 275, 1. lpp.)

⁽²⁾ OV L 56, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 19. maijā — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-248/10)

(2010/C 209/36)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — Karanasou Apostolopoulou un A. Nijenhuis)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvas 2007/44/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/49/EEK un Direktīvas 2002/83/EK, 2004/39/EK, 2005/68/EK un 2006/48/EK attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu novērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē ⁽¹⁾, prasības, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus

Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2007/44/EK transponēšanai valsts tiesībās noteiktais termiņš beidzās 2009. gada 21. martā.

⁽¹⁾ OV L 247, 21.09.2007., 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2010. gada 4. marta spriedumu lietā T-401/06 Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd/Eiropas Savienības Padome 2010. gada 18. maijā iesniedza Brosmann Footwear (HK) Ltd un Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd un Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd un Risen Footwear (HK) Co. Ltd

(Lieta C-249/10 P)

(2010/C 209/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd et Risen Footwear (HK) Co. Ltd (pārstāvji — J. Ruessmann, A. Willems, avocats)

Citi lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt Vispārējās Tiesas 2010. gada 4. marta spriedumu daļā, kurā Vispārējā tiesa nav atcēlusi apstrīdēto regulu un daļā, kurā tā nosprieda, ka apelācijas sūdzības iesniedzējiem jāsedz tiesāšanās izdevumi Vispārējā tiesā;

— pieņemt galīgu nolēmumu un pilnībā atcelt apstrīdēto regulu;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un procesā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa:

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka antidempinga pamatregulas (¹) 2. panta 7. punkts un 9. panta 5. punkts neietver prasību iestādēm veikt uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusa (turpmāk tekstā — “TES”) un individuālas pieejas (turpmāk tekstā — “IP”) noteikšanu situācijās, kurās tās piemēro pārbaudi atlases veidā.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka iestādes pārkāpa antidempinga pamatregulas 7. panta 7. punkta c) apakšpunktu, neizdodot TES/IP konstatējumus Ķīnas eksporta preču ražotājiem, attiecībā uz kuriem piemērota pārbaude atlases veidā trīs mēnešu laikā no izmeklēšanas uzsākšanas.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādes pārkāpa antidempinga pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, neinformējot Ķīnas eksporta preču ražotājus, attiecībā uz kuriem nav piemērota pārbaude atlases veidā saistībā ar to TES/IP pieprasījumu izvērtēšanu trīs mēnešu laikā no izmeklēšanas uzsākšanas.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādes neīstenoja sadarbību izmeklēšanas laikā un tādēļ Kopienas ražošanas nozare neizpildīja antidempinga pamatregulas 4. panta 1. punktā kopsakarā ar 5. panta 4. punktu noteiktās prasības, kā rezultātā ir kļūdaini novērtēti zaudējumi un cēloņsakarības antidempinga pamatregulas 3. panta izpratnē.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka antidempinga pamatregulas 6. panta 1. punkts neaizliedz iestādēm vākt atlases datus pirms izmeklēšanas uzsākšanas.

Pakārtoti — pieļāva kļūdas tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādes nepārkāpa antidempinga pamatregulas 6. panta 9. punktu, pārsniedzot 15 mēnešu termiņu antidempinga izmeklēšanas pabeigšanai.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot dažādu informāciju par zaudējumu analīzi atbilstoši antidempinga pamatregulas 3. pantam.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādes neievēroja savu pienākumu rūpīgi un un objektīvi izvērtēt visus attiecīgos antidempinga izmeklēšanas aspektus.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot konkrētas informācijas tiesiskās sekas attiecībā uz izmeklēšanas iestāžu pienākumu norādīt pamatojumu.

Pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nekonstatējot, ka iestādēm nenovērtējot citu faktoru, nevis attiecīgā importa ietekmi uz Kopienas nozarēm, ir pārkāpts antidempinga pamatregulas 3. pants.

(¹) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 56, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. martā iesniedza Tribunale di Roma (Itālija) — kriminālprocess pret Alessandro Sacchi

(Lieta C-255/10)

(2010/C 209/38)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Roma

Lietas dalībnieks pamata procesā

Alessandro Sacchi

Prejudiciālie jautājumi

Kā interpretēt EK līguma 43. un 49. pantu saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību ar sporta pasākumiem saistītu derību jomā — tai skaitā ņemot vērā arī efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu — lai varētu noteikt, vai iepriekš minētie Līguma noteikumi pieļauj tādas valsts tiesību normas, kurās ir paredzēts valsts monopols un tāda koncesiju un atļauju izsniegšanas sistēma, kas konkrēta skaita koncesiju kontekstā paredz, ka: a) pastāv vispārēja tendence aizsargāt tos koncesionārus, kuriem koncesija tika izsniegta iepriekš, pamatojoties uz procedūru, ar kuru prettiesiski tika izslēgta daļa no saimnieciskās darbības veicējiem; b) pastāv noteikumi, kas faktiski garantē to tirdzniecības tiesību